

[Wilhelm]

få, er så omfattende, at vi i hvert fald ikke kan støtte lovforslaget, som det ser ud nu.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ret beset må man vel sige, at lovgivning på området i grunden er unødvendig, efter at domstolen har talt, men muligvis kan det være en fordel at lovgive på området, og så må vi da sige, at kristeligt folkeparti kan støtte det fremsatte forslag. For at ingen skal rippe op i historien, skal jeg da gerne tilføje: selv om vi tidligere har ønsket en anden udformning, idet vi tidligere har givet udtryk for, at vi hellere så en godtgørelsesordning for dem, der fik ret. På trods af dette skal vi støtte det fremsatte lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

I den diskussion om retssikkerhed inden for skatteområdet, som har fundet sted de sidste par år, er der gjort 2 synspunkter gældende. Det ene synspunkt er, at man nærmest skulle have okkulte evner for at finde frem til, hvad der var gældende skatteret i dette land, og det andet synspunkt, som jeg selv har gjort mig til talsmand for, er, at man skal være velhavende for at få sin ret. Begge disse synspunkter er naturligvis uacceptable i et skattesystem i et moderne samfund, og det må derfor være regeringens og folketingets opgave at løse de problemer, der er tale om her.

Spørgsmålet om skattelovenes uklarhed og vanskelige forståelighed for den enkelte skatteyder er et problem, vi kan løse på forskellige måder, og vi er da også i gang med at søge det løst, bl. a. ved at forsøge at gøre skattelovene mere enkle, mere sammenhængende, mere klare og, som hr. Tastesen sagde det, gennem det lovforslag, regeringen har fremsat i folketinget med hensyn til at få bindende forhåndsbesked.

Disse forslag og disse bestræbelser er naturligvis udtryk for en ganske bestemt holdning, nemlig at skattebyrden er en byrde, som det offentlige pålægger hver eneste borger i dette samfund, og det er rart at konstatere, at borgerne i vort samfund i og for sig ikke er utilfredse med, at de skal betale skat, men de ønsker at betale retfærdigt og rimeligt, og at skatten opkræves på en forståelig og fornuftig måde. Denne indstilling fører til,

at det for den i regeringen, der administrerer skatteområdet, må være en klar prioritet, at hensynet først og fremmest må være til borgeren, når vi administrerer skattelovene. Det er derfor af stor betydning for regeringen, at det forslag, vi fremsætter her, og som vi drøfter i dag for første gang, bliver vedtaget, for det er udtryk for et hensyn til den enkelte skatteborger, idet han nemlig ikke skal stå alene, når han kommer ud i vanskeligheder, antagelig fordi han ikke rigtig kan forstå sammenhængen i det indviklede skattesystem, vi har.

Dette synspunkt og denne holdning er også forklaringen på, at jeg har fundet det rigtigt i modsætning til min forgænger at hæve anken til højesteret af østre landsrets dom, der blev afsagt i 1982. Landsretssagen var anlagt af et ægtepar, som igennem mange år har ført en kamp mod myndighederne for at få deres ret, og de fik langt om længe deres ret ved højesteret. Men i mellemtiden havde det kostet dem betydelige udgifter plus forskellige andre ulykker, der kan ramme folk, der fører kamp mod myndighederne. Østre landsret sagde enstemmigt, at de er berettigede til at fradrage disse udgifter i indkomsten. Der er noget urimeligt i, at man, når man er enig i det resultat, østre landsret er kommet til, skal tvinge borgerne til yderligere at vente nogle år og få yderligere omkostninger og gennemgå en ny sag ved højesteret, når østre landsrets dom i det konkrete tilfælde er udtryk for en retfærdighedshandling.

Når det ikke kan blive ved østre landsrets dom, og når jeg ikke finder det rigtigt at lade det blive ved østre landsrets dom og udstede et cirkulære, så skyldes det ikke det konkrete resultat, østre landsret er kommet til, eller at jeg ikke fuldt ud kan tiltræde synspunkterne i konklusionen i østre landsrets dom. Det skyldes, at der er tvivl om dommens rækkevidde.

Østre landsrets dom drejer sig om omkostninger til advokat og revisor, der står i forbindelse med driftsudgifter. Ja men der er andre mennesker i dette land, der har problemer med deres skattesager, end den gruppe i landet, hvor skattesagerne kun opstår i forbindelse med driftsudgifter. Den store lønmodtagergruppe kan f. eks. have et problem, hvilket ikke er usandsynligt, vedrørende forståelsen af den nye lov om ægtefælleskatning, og det står jo ikke i forbindelse